

doi: [10.30497/RC.2023.244113.1958](https://doi.org/10.30497/RC.2023.244113.1958)

OPEN ACCESS

Received: 2022/12/03

Accepted: 2023/09/16

Obstacles and factors of non-mosque young people's connection with the mosque

Mohammad Javad Valizadeh*

Abstract

Purpose: This research sought to identify the barriers of communication between non-mosque youth and the mosque, therefore, the main negative and positive barriers affecting the communication between the youth of Tehran and the mosque were investigated. The goal was to find out the non-mosque youth besides the mosque youth, so that by removing and correcting the obstacles and strengthening and promoting the positive factors, the ground for establishing and increasing the connection of this part of the youth with the mosque will be provided.

Materials and methods: This study was applied in terms of purpose and quantitative in terms of execution method. The research population was young people aged 15 to 29 years old in Tehran, and the probability sampling and clustering method was used. The research tool was a questionnaire with a total of 31 questions. The validity of the questionnaire was confirmed using the "preliminary test" and Cronbach's alpha was used to calculate the reliability.

Findings: The research indicates the existence of fourteen obstacles (prioritized by Fareed Man's table) and three positive and effective factors regarding the connection of young people with the mosque.

Conclusion: The findings are consistent with the findings of previous researches, and the effect of the mosque's functions not fitting with the current needs of the people as the reasons for the silence of the mosques, as well as the effect of activity programs, honoring teenagers and young people, giving responsibility and encouragement, in increasing the communication of young people with approves the mosque.

Keywords: Mosque, non-mosque youth, Barriers to connection with the mosque, Factors of connection with the mosque.

* Member of the academic staff of the Secretariat of the Supreme Council of Cultural Revolution, Tehran, I.R.Iran.

mj.valizadeh@sccr.ir

0000-0003-1405-1063

موانع و عوامل ارتباط جوانان غیرمسجدی با مسجد

* محمدجواد ولی‌زاده

چکیده

این پژوهش در صدد شناسایی موانع ارتباط جوانان غیرمسجدی با مسجد است؛ لذا عمدۀ ترین موانع سلبی و ايجابی اثرگذار بر ارتباط جوانان شهر تهران با مسجد، بررسی شده است. هدف اين است تا ورای جوانان مسجدی، جوانان غیرمسجدی را دریابیم تا حذف و اصلاح موانع و تقویت و ارتقاء عوامل ايجابی، زمینه برقراری و افزایش ارتباط اين بخش از جوانان با مسجد فراهم آيد. اين مطالعه از نظر هدف، کاربردی و از نظر شیوه اجرا كمی بود. جامعه پژوهش، جوانان ۱۵ سال شهر تهران بودند که از طرح نمونه‌برداری احتمالی و گونه خوشبندی استفاده شد. ابزار پژوهش پرسشنامه بود که درمجموع ۳۱ سؤال داشت. روایی پرسشنامه با استفاده از «آزمون مقدماتی» در دو مرحله «پیش‌آزمون غیررسمی» و «پیش‌آزمون رسمي» تأیید شد و برای محاسبه میزان پایایی ابزار اندازه‌گیری از روش آلفای کرونباخ استفاده شد. یافته‌های پژوهش، حاکی از وجود ۱۴ مانع (با اولویت‌بندی جدول فریدمن) و ۳ عامل ايجابی است که درخصوص ارتباط جوانان با مسجد اثرگذار هستند. یافته‌های پژوهش با یافته‌های پژوهش‌های پیشین مطابقت دارد و تأثیر تناسب نداشتند کارکردهای مسجد با نیازهای فعلی مردم به عنوان علل خلوت بودن مساجد و نیز تأثیر برنامه‌های فعالیتی، تکريم نوجوانان و جوانان، مسئولیت‌سپاری و تشویق، در افزایش ارتباط جوانان با مسجد را تأیید می‌کند.

واژگان کلیدی: مسجد، جوانان غیرمسجدی، موانع ارتباط با مسجد، عوامل ارتباط با مسجد.

* استادیار و عضو هیئت علمی دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی، تهران، جمهوری اسلامی ایران.
mj.valizadeh@sccr.ir

مقدمه

با نظر به کارکردهای مسجد در منظمه ساختار دینی، ارتباط با این نهاد مقدس و بهویژه برای جوانان (ن.ک: ابن بابویه، ۱۴۱۷ق، ص. ۹۳؛ ابن بابویه، ۱۴۰۳ق، ص. ۳۴۳؛ ابن بابویه، ۱۳۷۵، ص. ۲۷؛ مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج. ۱، ص. ۲۲؛ نهج‌البلاغه، نامه ۳۱ نه یک انتخاب بلکه یک ضرورت است؛ این ارتباط سبب آشنایی با اعتقادها، اخلاقیات و احکام دینی و باعث الگوگیری از انسان‌های صالح مسجدی است و درنهایت بین آنها و مسجد، علقه و ارتباط قلبی برقرار می‌شود (ن.ک: خمینی، ۱۳۶۸/۰۴/۱۴ و خامنه‌ای، ۱۳۷۵/۱۰/۱۹).

در این راستا کم‌شدن ارتباط جوان با مسجد^۱ معلوم عواملی است و ضروری می‌نماید که مسئولان و برنامه‌ریزان فرهنگی، این عوامل و موانع و میزان اثرگذاری هر کدام را پیوسته رصد و پایش نمایند تا با شناسایی و نیز اولویت‌سنجی اثرگذاری‌شان، نسبت به اصلاح و یا حذف آنها، تصمیم‌های لازم را اتخاذ کنند.

از طرفی آنچه به این پژوهش، ضرورت می‌بخشد، تحولات امروز جامعه جهانی و از جمله کشور ما (در دو سه اخیر) و افول گرایش‌ها و رفتارهای دینی - ولو به صورت مختصر - در جوانان است طوری که در حوزه مسجد، شاهد کم‌رنگ‌شدن ارتباط جوانان با مسجد هستیم و روند نزولی این ارتباط مشاهده می‌شود (ن.ک: پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات؛ پیمایش ملی دینداری ایرانیان و رفتارهای فرهنگی ایرانیان سازمان تبلیغات اسلامی؛

۱. در این پژوهش «جوان»، شامل تمام افرادی می‌شود که در بازه سنی ۱۵ تا ۲۹ سال و البته در مناطق ۲۲ گانه شهر تهران قرار دارند. این تعریف از جوان علاوه بر سازمان ملی جوانان (ن.ک: تعریف جوان در مصوبات جلسه ۲۳ شورای عالی جوانان، ۱۳۸۴/۲/۷) مبنای عمل مرکز آمار ایران در آمارهای مربوط به اشتغال و بیکاری است (ن.ک: گزارش‌های فصلی و سالی مرکز آمار ایران در موضوع اشتغال و بیکاری) بنیز منظور از «مسجد» از حيث تعریف عملیاتی، به هر مکان مقدسی که نماز جماعت در آن برگزار می‌گردد و فعالیت‌های دینی همچون معرفت‌بخشی نسبت به آموزه‌های دینی صورت می‌گیرد، اطلاق می‌شود؛ لذا شامل مساجد، حسینیه‌ها، حرم‌های مطهر ائمه (علیهم السلام)، امامزادگان، نمازخانه‌های مدارس و اداره‌ها و خوابگاه‌ها و امثال ذلك می‌شود. این پژوهش میدانی، صرفاً بر روی جوانان غیرمسجدی صورت گرفته است که عبارت است از جوانانی که حسب گرینه‌های سؤال اول و دوم پرسشنامه، یا اصلاً در نماز جماعت شرکت نمی‌کنند و یا به صورت ماهانه و یا سالی چندبار شرکت می‌کنند.

پیمایش رفتارهای فرهنگی ایرانیان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و پیمایش ملی گرایش‌های فرهنگی و نگرش‌های اجتماعی ایرانیان اسدی و محسنی) به عنوان نمونه در پیمایش ملی سنجش دینداری ایرانیان – که به روش خوداظهاری نیز صورت گرفته – پاسخگویان در پاسخ به میزان اقامه نماز به جماعت در مسجد یا اداره – به عنوان یکی از نشانه‌های دینداری^۲ – صرفاً ۲۲,۶ درصد گزینه‌های «زیاد» و «خیلی زیاد» را انتخاب نموده‌اند و ۴۹,۴ درصد «هیچ» و «کم» و ۲۷,۲ «تا حدودی» را انتخاب کرده‌اند.

مسئله پژوهش آن است که چه موانعی بر ارتباط جوانان با مسجد اثرگذارند و عمده‌ترین موانع سلبی (حسب اولویت‌بندی) و نیز عوامل ایجابی اثرگذار بر ارتباط جوانان شهر تهران با مسجد، از منظر جوانان غیرمسجدی چیستند؟ می‌توان به این پژوهش عنوان آسیب‌شناسی نیز اطلاق نمود؛ زیرا عمدتاً به بررسی آسیب‌هایی می‌پردازد که سبب کاهش ارتباط جوانان با مسجد شده و با مرتفع شدن آنها، شاهد افزایش ارتباط جوان با مسجد خواهیم بود.

به منظور تمرکز کافی بر موضوع بحث، این پژوهش صرفاً به «جوانان غیرمسجدی شهر تهران» (به عنوان بزرگ‌ترین کلانشهر کشور و پیشو از تحولات فرهنگی و اجتماعی) متوجه شده است. درواقع هدف این است که ورای جوانان مسجدی که ارتباطی وثیق و نزدیک با مسجد دارند، جوانان غیرمسجدی را دریابیم و با بررسی و شناسایی موانع و عوامل اثرگذار در کاهش و افزایش ارتباط آنها با مسجد، با حذف و اصلاح موانع و تقویت و ارتقاء عوامل ایجابی، زمینه برقراری و افزایش ارتباط جوانان غیرمسجدی با مسجد فراهم آید.

۱. پیشینه پژوهش و نوآوری آن

در موضوع کلی پژوهش یعنی «ارتباط با مسجد» و نیز سنجش میزان آن و علل و عوامل تأثیرگذار بر قلت و یا کثرت این ارتباط، پژوهش‌های متعددی صورت گرفته؛ لیکن با اندکی دقت مشخص می‌شود که تحقیقات مستقیم و مرتبط در این حوزه آنچنان که به نظر می‌آید نیست. با این توضیح که:

^۲. برخی روایتها دال بر این امر عبارت‌اند از: کلینی، ۱۳۸۸، ج. ۳، ص. ۲۶۶؛ ابن بابویه، ۱۳۷۷، ج. ۲، ص. ۲۹۳؛ ابن ابی الحدید، ۱۳۶۳، ج. ۲۰، ص. ۲۹۵؛ کلینی، ۱۳۸۸، ج. ۲، ص. ۱۸؛ مجلسی، ۱۴۰۳، ج. ۷۹، ص. ۲۲۷).

الف) بخش معظمی از تحقیقات صورت گرفته صرفاً مربوط به علل و عوامل گرایش «نوجوانان»^۳ و منحصرا «دانشآموزان دبیرستانی» است و نه «جوانان» در همه گروههای سنی آن.

ب) اغلب تحقیقات صورت گرفته مربوط به قشر تحصیل‌کرده از جوانان یعنی دانشآموزان دبیرستانی و یا دانشجویان است و چنان نیست که فراغیری لازم را برای جوانان غیرمحصل و غیردانشجو داشته باشد.

پ) بیش از نصف تحقیقات در خصوص عوامل رفتین به «نماز» در نمازخانه مدرسه باشد و حال آنکه ارتباط داشتن با نهاد «مسجد» و آمد و شد داشتن با آن، دارای خروجی و بروندادهای متفاوت و فراتر از آنچه در این تحقیقات صورت گرفته می‌باشد.

ت) این تحقیق در نوع خود نوآورانه محسوب می‌شود و سهم قابل توجهی در خلق یا توسعه دانش این حوزه ایغا می‌کند بهدلیل آنکه اولاً، ازلحاظ جامعه مورد بررسی نوآورانه است؛ درواقع هرچند روی موضوع ارتباط با مسجد کار شده لیکن در جامعه مورد بررسی برای اولین بار است که چنین پژوهشی صورت می‌گیرد و هیچ‌کدام از تحقیقات صورت گرفته بر نظرات جوانان «غیرمسجدی» متمرک نشده و گویای مشکلات و موانع این طیف از جوانان نیست؛ ثانیاً، نو بودن ازلحاظ روش تحقیق نوآورانه است و برای انجام تحقیق از روشی بهره‌گرفته شده که تاکنون محققی برای پژوهش روی متغیرهای مورد نظر، از این روش بهره نگرفته است توضیح آنکه در تحقیقات موجود صرفاً به بررسی میزان ارتباط جوانان با مسجد و نهایتاً با بررسی محدودی از متغیرها بستنده شده و روی متغیرهای اساسی ارتباط جوانان با مسجد به این صورت و به شکل جامع کار نشده است ضمن اینکه در بررسی‌های صورت گرفته تحقیقی یافت نشد که متغیرهای آن بر اساس روش علمی دقیق و متقن همانند این پژوهش حاصل شده باشد. ثالثاً، این سinx از تحقیقات حدود دو دهه پیش و با فارغ شدن از جنگ تحمیلی و مدتی بعد از رواج

۲. البته تحقیق پیش رو نیز نوجوانان را دربرمی‌گیرد لیکن اولاً، بخش اندکی از سن نوجوانی و ۱۵ تا ۱۸ سال را شامل می‌شود که البته در تعاریف جدید، این بازه را برای محدوده سن جوانی در نظر می‌گیرند و به نوعی بازه سنی مشترک بین نوجوانی و جوانی است و ثانیاً، عمله نمونه‌های آماری این تحقیق برای بازه سنی بالاتر از ۱۸ سال است (حدود ۷۸ درصد).

مباحث مربوط به تهاجم فرهنگی، شیوع بیشتری داشت ولی با گذشت زمان، رفته رفته کم نگ شده و طوری که در سال های اخیر به ندرت می توان تحقیقی در این خصوص یافت؛ لذا نیاز به شناسایی جدید و بهروز از موانع و عوامل ارتباط جوانان با مسجد بعد از گذشت حدود دو دهه آنهم با تغییرات اجتماعی زیادی که حاصل شده، امری ارزشمند و بدیع به شمار می رود مضاف بر اینکه تحقیقات پیشین عمده ای از نوع میزان سنجی ارتباط با مسجد هستند و ورود جامعی به علل و عوامل ارتباط نداشته اند.

با این ملاحظه ها، شاید بتوان در مقام احصاء پیشینه پژوهش موارد ذیل را ذکر نمود: سازمان تبلیغات اسلامی در سال ۱۳۷۴ در مطالعه ای نظری به بررسی علل کاهش حضور مردم در مساجد پرداخت که مبنای نظری این مطالعه دیدگاه کارکردگرایی است. در این پژوهش از تغییر نیازهای مردم و نداشتن تناسب کارکردهای مسجد با نیازهای فعلی مردم به عنوان علل خلوت بودن مساجد در حال حاضر یاد شده است (دریندی، ۱۳۷۴). این سازمان همچنین در سال ۱۳۷۶ در تهران به بررسی مسئله حضور جوانان در مسجد، وضع مساجد موجود از دیدگاه جوانان و نگرش جوانان درباره مسجد پرداخته است. این پژوهش توصیفی، به روش پیمایشی و با استفاده از پرسش نامه بر روی یک نمونه ۶۵۰ نفری شامل جوانان ۱۵ تا ۲۵ ساله صورت گرفته است. طبق یافته های این پژوهش، با افزایش سن و میزان تحصیلات از میزان حضور در مساجد کاسته شده است. بیش از ۴۰ درصد پاسخ گویان به مسجد نگرشی منفی دارند و به

۴. در اثبات آیه ادعا شده قابل ذکر است؛ حسب بررسی و جستجویی که در کتب، مقاله ها و طرح های پژوهشی سامانه های کتابخانه ملی، ایرانداک، نورمگز و آینه بوك صورت گرفت، از میان اینها موارد یافتشده صرفاً ۴۱ مورد با روش پژوهش میدانی و در موضوع عوامل مؤثر بر افزایش و کاهش ارتباط با نماز و مسجد تأثیف شده اند؛ از این میان، اولاً، ۲۵ مورد (بیش از حدود ۶۰ درصد) صرفاً مربوط به علل و عوامل گرایش «نوجوانان» و «دانش آموزان دبیرستانی» است و نه «جوانان» در همه گروه های سنی آن؛ ثانیاً، ۳۴ مورد (حدود ۸۴ درصد) مربوط به قشر تحصیل کرده از جوانان یعنی دانش آموزان دبیرستانی و یا دانشجویان است و فرآکری لازم را برای جوانان غیر محصل و غیر دانشجو ندارد؛ ثالثاً، ۳۵ مورد (حدود ۸۶ درصد) در موضوع عوامل مؤثر بر نماز خواندن و یا رفتن به «نماز» در نمازخانه هستند و صرفاً ۵ مورد به ارتباط داشتن با نهاد «مسجد» پرداخته اند؛ رابعاً، ۲۸ مورد (حدود ۶۸ درصد) در دهه ۷۰ و ۸۰ و یکی دو سال اول دهه ۹۰ تأثیف شده اند و در سال های اخیر، کم نگ شده است.

موازات افزایش سطح تحصیلات این نگرش منفی نیز افزایش می‌یابد (سازمان تبلیغات، ۱۳۷۶). عباس کردستانی در پژوهشی دیگر که با عنوان «عوامل مؤثر بر پایین بودن میزان ارتباط جوانان با مساجد در استان کرمان» در سال ۱۳۸۲ بر روی نمونه آماری ۹۰۰ نفری از جوانان ۱۶ تا ۲۵ سال در دهسال شهر این استان انجام داده به نتایج جالب توجهی رسیده است. طبق نتیجه به دست آمده، هرچه دینداری فرد جدیدتر باشد، میزان ارتباط وی با مسجد پایین‌تر خواهد بود؛ البته عکس این نتیجه صادق نیست. همچنین مقاله علمی پژوهشی با عنوان «عوامل و موانع جذب مردم به ویژه جوانان و نوجوانان به مسجد» با نمونه آماری ۹۰۰ نفری و تلاش عفت منصوریان در سال ۱۳۸۴ برای همایش بین‌المللی هفته گرامیداشت جهانی مساجد تدوین شده و موانع جذب را به فردی، خانوادگی، اجتماعی و امور مربوط به مساجد دسته‌بندی و در مورد هر یک توضیحاتی را مطرح ساخته است و در پایان تحت عنوان چگونه می‌توان نوجوانان و جوانان را به سوی مسجد هدایت کرد؟ از برنامه‌ریزی، تکریم نوجوانان و جوانان، مسئولیت‌سپاری و تشویق به عنوان راههایی برای هدایت نوجوانان و جوانان به سمت مسجد سخن به میان آورده و پیشنهادهایی را مطرح ساخته است. طبق نتیجه به دست آمده، هرچه افراد نگرش موافق‌تری درباره استفاده ابزاری از مسجد داشته باشند، میزان ارتباطشان با مسجد بیشتر خواهد بود و گرایش دینی عرفی نیز از طریق همین متغیر و به صورت غیر مستقیم بر میزان ارتباط با مسجد تأثیری مثبت دارد؛ اما در عوض هرچه دینداری فرد جدیدتر باشد، میزان ارتباط وی با مسجد پایین‌تر خواهد بود؛ البته عکس این نتیجه صادق نیست. یعنی دینداری سنتی فاقد تأثیر معنادار بر میزان ارتباط با مسجد است.

۲. مبانی نظری

نظریه‌های زیادی در تحلیل کنش و رفتار عرضه شده‌اند که عمدت‌ترین آنها عبارت‌اند از نظریه‌های:

- ۱- مبادله هومنز^۰ (ن.ک: آزاد ارمکی، ۱۳۸۱، ص. ۲۴۷؛ ریتر، ۱۳۷۹، ص. ۴۱۴؛ ترنر، ۱۳۸۲، صص. ۳۰۳-۳۰۵).

- ۲- کنshaw اجتماعی (ن.ک: همیلتون، ۱۳۷۹، ص. ۱۱۹؛ ادبی، ۱۳۵۴، ص. ۱۳۱).
- ۳- نظام اجتماعی فرهنگی با رویکرد «اتیک^۶ و امیک^۷» (ن.ک: فکوهی، ۱۳۸۶، صص. ۱۰۳-۱۲۴؛ گیویان، ۱۳۸۶، صص. ۱-۲۷).
- ۴- سلسله مراتب نیازهای «مازلو^۸» (ن.ک: کریمی، ۱۳۸۴، ص. ۱۷۲).
- ۵- عوامل بهداشت روانی و انگیزاندها (ن.ک: عسکریان، ۱۳۸۳، ص. ۶۵؛ هرسی و بلانچارد، ۱۳۷۵، ج ۱، ص. ۳۳۲).
- ۶- نظریه انگیزشی کار (ن.ک: گریفین و مورهد، ۱۳۸۳، ص. ۱۲۵).
- ۷- نظریه نیازهای «دیوید مک‌کللن^۹» (ن.ک: رایینز، ۱۳۸۵).
- ۸- نظریه انتظار از «ویکتور روم^{۱۰}» (ن.ک: آرتور فینچ و دیگران، ۱۳۷۹، ج ۲، ص. ۷۷۹).

۹- نظریه تقویت رفتار «برس فردیک اسکینر^{۱۱}» (کاپلان، ۱۳۷۶، ج ۱، ص. ۲۶۴). در این پژوهش به دلیل تجانس بیشتر نظریه مبادله هومنز با موضوع مدنظر، این نظریه مبنای کار قرار گرفت؛ در واقع باید نظریه‌ای انتخاب می‌شد که در بررسی عوامل و موانع ارتباط با مسجد؛ اولاً، بیشتر بر «تحلیل» و «تبیین» رفتار توجه داشته باشد تا «تصویف»؛ ثانیاً، شمولیت داشته باشد و ورای رفتار افراد با همدیگر، رفتار فرد با نهادها و گروه‌ها را نیز بتواند تبیین نماید و ثالثاً، توان تحلیل جنبه اجتماعی رفتار و کش را داشته باشد؛ که این ویژگی‌ها در نظریه مبادله بیش از سایر نظریه‌ها بروز و ظهرور یافته بود. در نظریه مبادله، هومنز از سطح مبادله فرد با دیگری رفتار رفته و مسئله نهادها، گروه‌ها و زیرنهادها را هم بررسی کرده است (آزاد ارمکی، ۱۳۸۱، ص. ۲۴۷؛ ریتزر، ۱۳۷۹، ص. ۴۱۴). از طرفی هدف هومنز، تبیین رفتار اجتماعی چندین خصوصیت و نه توصیف آن است؛ وی تلاش دارد تا در نهایت بگوید تبیین رفتار براساس متغیرهای وابسته به تأمل، احساس، عاطفه و فعالیت صورت می‌گیرد (آزاد ارمکی، ۱۳۸۱، ص. ۲۵۰). ایشان برای رفتار اجتماعی چندین خصوصیت را بر می‌شمرد، که عبارت‌اند از:

6. Etic

7. Emic

8. Maslow

9. David McClelland

10. Victor Vroom

11. Burrhus Frederic Skinner

الف) رفتار باید اجتماعی باشد؛ یعنی اینکه وقتی یک شخص در یک موقعیت خاص دست به کنش می‌زند، در مقابل فرد دیگر قرار گرفته باشد؛
 ب) توأم بودن عمل اجتماعی با پاداش یا مجازات فرد دوم؛ عمل اجتماعی با پاداش یا مجازات فرد دوم، نه شخص دیگری که در موقعیت عمل نبوده است، توأم باشد؛
 پ) عمل و رفتار باید واقعی باشد؛ و تنها آنچه که در کتاب، نوشته‌ها و اقوال وجود دارد، ملاک نیست (ریترز، ۱۳۷۹، ص. ۲۵۱).

هومتز در تبیین رفتار انسان‌ها قضایای عامی را به شرح ذیل مطرح می‌نماید: قضیه موققیت، قضیه انگیزه، قضیه ارزش، قضیه محرومیت - سیری، قضیه پرخاش (تجاوز) - تأیید (توسلی، ۱۳۷۲، صص. ۴۰۳-۴۰۵). هومتز سعی دارد قضایای نظریه مبادله را در تبیین انواع رفتارهای اجتماعی، اعم از رفتارهای ساده بین دو نفر یا رفتارهای نهادی شده بسیار پیچیده گروهی به کار گیرد و از طریق استنتاج منطقی، پدیده‌هایی مانند تأثیر افراد بر یکدیگر، قدرت، احترام، رقابت و همنوایی را تبیین کند (توسلی، ۱۳۷۲، ص. ۴۰۵).

البته نظریه هومتز به مانند سایر نظریه‌ها نواقصی دارد و به نادیده گرفتن هنجارها و ارزش‌هایی که به گونه‌ای نمادین به روابط تبادلی شکل می‌بخشند، متهم شده است (ریترز، ۱۳۷۹، ص. ۴۲۳). نیز پارسونز^{۱۲} می‌گوید که هومتز اصول رفتاری عام موجودها را در مورد انسان به کار برده، درحالی که این اصول رفتاری نمی‌تواند کیفیت رفتار انسان‌ها را تبیین کند (اسکیلدمور، ۱۳۷۲: ۱۰۲). رفتارهای انسان‌ها صرفاً جنبه بر اساس حساب و کتاب سود و هزینه نیستند و عناصر به ظاهر غیرعقلانی و احساسی نیز تأثیر عمده‌ای در کنش‌های اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و غیره دارند؛ که این جنبه از عوامل تأثیرگذار تا حدودی از دید نظریه‌پردازان رویکرد مبادله مورد غفلت قرار گرفته است.^{۱۳}

12. Talcott Parsons

۱۲. اساساً نظریه‌های غربی در حوزه رفتارشناسی، روان‌شناسی رفتاری و یا جامعه‌شناسی رفتاری، تحت جهان‌بینی مادی و با نگاه متفاوتی به انسان و جهان و نیازها و منافع وی عرضه شده‌اند و مثلاً در تحلیل و سنجش رفتار «ارتباط با مسجد» بر اساس نظام فکری «هزینه و سود» در برآورده‌سازی یک «نیاز» مادی دنیوی تعبیر و تفسیر می‌شوند و حال آنکه در جهان‌بینی دینی رفتارها لزوماً برآمده از نیاز مادی و دنیوی نیستند. بخش قابل توجهی از رفتارهای انسان در جامعه دینی، خارج از نظریه «نیاز» است و برای نیل به سعادت و یا سود و منفعت غیرمادی است. بخشنی از رفتارها برخاسته از فضایل اخلاقی و به اقتضاء و برآمده از سرشت انسانی است،

حسب این انتقادها - که بخشی از آنها نیز درست است - مؤلفه‌های مربوط به عوامل و موانع ارتباط با مسجد، با تلفیقی از نظریه مبادله هومتر و نیز گزاره‌های معتبر دینی و دیدگاه‌های صاحب‌نظران و اندیشمندان اسلامی خصوصاً امام خمینی (رحمت‌الله‌علیه) و مقام معظم رهبری در مورد مسجد شناسایی شدند (ن.ک: آیات متعدد قرآن کریم (۱۱۰ آیه که تفصیل آن قابل ارائه می‌باشد)، کلینی، ۱۳۸۸، ج. ۳، ص. ۳۶۸؛ ج. ۴، صص. ۲۲۵ و ۲۲۶؛ ج. ۵، صص. ۳۱۴ و ۱۲۴؛ ج. ۶، ص. ۴۳۹؛ ج. ۸، ص. ۱۷۴؛ ابن بابویه، بی‌تا، ج. ۱، صص. ۲۳۵ و ۲۷۴، ابن بابویه، ۱۴۰۳؛ اق. ۱۲۰، ۱۳۷۵، ص. ۱۸؛ ۱۳۶۱، ص. ۲۶۶؛ ج. ۱، ص. ۱۲۸۵؛ نهج‌البلاغه، خطبه‌های ۱۰۸، ۲۰۳، ۲۲۵، قصار ۱۴۷، ۱۴۷؛ معترلی، ۱۴۰۴؛ ج. ۲۰، ص. ۲۷۲؛ نوری، ۱۴۰۹؛ اق. ۱، ص. ۱۴۶؛ مجلسی، ۱۴۰۳؛ اق. ۲، ص. ۱۰۵؛ ج. ۳، ص. ۲۸۱؛ ج. ۷۲، ص. ۵۸؛ ج. ۱۰۳، ص. ۲۵؛ ابن هشام، ۱۳۸۳، ج. ۴، ص. ۸۶۵؛ ابن شعبه حرانی، ۱۴۰۴؛ اق. ۲۴۳؛ بیانات امام (رحمت‌الله‌علیه) و مقام معظم رهبری در مورد مسجد) که شامل چهار مؤلفه اصلی: «مطلوبیت امام جماعت»، «وجود مسجد مجهر» و دسترسی به آن»، «فقر فرهنگی و ناآشنایی با معارف دینی» و «مشکلات، آسیب‌ها و ناهنجاری‌های فردی، خانوادگی و اجتماعی» می‌شد؛ سپس مؤلفه‌های مذکور ریزتر شده و «عوامل و موانع»^{۱۷} گانه‌ای شناسایی گردیدند. در ادامه، به تدوین «سنجه»‌ها پرداخته شد و ۱۷ «سنجه» مبتنی بر «مؤلفه‌ها» و «عوامل و موانع» و برای سنجش اهداف مدنظر آنها شناسایی و طراحی گردید.^{۱۴}

به منظور اعتباری‌بخشی به «مؤلفه‌ها» و «عوامل و موانع» طی چند مرحله آنچه استخراج شده بود در اختیار تعدادی از صاحب‌نظران و خبرگان دانشگاهی و دستگاهی و نیز مدیران و فعالان حوزه مسجد قرار گرفت و پیشنهادها و نظرهای علمی و تجربی آنها

چنانکه می‌فرماید: «خدایا، تو را به جهت ترس از عذابت و طمع در بهشت، عبادت نکردم بلکه تو را شایسته عبادت یافتم و آنگاه به عبادت تو برخاستم» (مجلسی، ۱۴۰۳، ج. ۴۱، ص. ۱۴).

۱۴. لازم به ذکر است آنچه در تدوین سنجه‌ها مدنظر قرار گرفت با تمرکز بر عوامل و موانع درون مسجد بودند و عوامل خارج از مجموعه مسجد، مانند: عوامل اجتماعی و اقتصادی مورد توجه تفصیلی قرار نگرفتند؛ زیرا تحت اختیار مسجد و نهادهای مدیریت‌کننده مسجد نیستند و مسجد کار چندانی در خصوص آنها نمی‌تواند انجام دهد و لذا پرداختن تفصیلی به اینها، طرح را از هدف و صبغه عملیاتی و کاربردی خود که توجه به عوامل درون مسجد و تقویت آنهاست دور می‌ساخت.

اعمال گردید و جرح و تعدلیل‌های لازم در «مؤلفه‌ها» و «عوامل و موانع» صورت گرفت.
فهرست صاحب‌نظران مورد استفاده و مشخصات آنها مطابق جدول ذیل می‌باشد:

ردیف	نخبگان و خبرگان مورد استفاده در بررسی «مؤلفه‌ها» و «عوامل و موانع»	تعداد
۱	صاحب‌نظر و خبره (پژوهشگر و محقق) در حوزه مسجد	۶ نفر
۲	محقق و پژوهشگر در حوزه دین و فعالیت‌های فرهنگی	۴ نفر
۳	مسئولان حوزه مسجد در سطح مدیر کل و به بالا	۵ نفر
۴	صاحب‌نظر و کارشناس در حوزه مسائل فرهنگی و اجتماعی	۸ نفر
۵	مسئولان و کارشناسان عالی دستگاه‌های فرهنگی	۵ نفر
مجموع		۲۸ نفر

منبع: (نویسنده)

در بیان فرضیه کلی پژوهش قابل ذکر است که به‌نظر می‌رسد موانع احتمالی در سنجه‌ها، با عدم حضور در مسجد ارتباط دارند و کم‌وکم افزایش آنها در میزان افزایش یا کاهش ارتباط جوانان غیرمسجدی با مسجد مؤثر است.

۳. روش و ابزار پژوهش

این پژوهش از نوع تحقیق‌های توصیفی - پیمایشی است و از ابزار پرسش‌نامه استفاده شده است. در این پژوهش از روش مقطعی^{۱۵} برای ابزار پرسش‌نامه بهره گرفته شده است.

به این دلیل از ابزار پرسش‌نامه استفاده شده است که از نظر تعداد سؤال‌ها و دامنه آن انعطاف‌پذیری بیشتری نسبت به مصاحبه وجود داشت و از طریق آن با گروه وسیع تری در جامعه تماس گرفته شد و اطلاعات وسیع و قابل اعتمادتری به دست آمد.

جامعه آماری پژوهش به‌دلیل محدودیت‌های مالی و زمانی، جوانان ۱۵ الی ۲۹ سال شهر تهران در محدوده مناطق ۲۲ گانه هستند. گفتنی است این جامعه آماری اعم از جوانان زن و مرد، دانشگاهی و غیردانشگاهی، متاهل و مجرد، سرباز و شاغل و بیکار، دانش‌آموز و غیردانش‌آموز بوده و همه را شامل می‌شده است.

حسب اقتضاهای این پژوهش و جامعه آماری آن، در این پژوهش از طرح

نمونه برداری احتمالی و گونه خوشبندی استفاده شد. برای این کار مناطق ۲۲ گانه تهران در ذیل چند سه خوشه قرار گرفتند، خوشه‌هایی که جوانان در مناطق مختلف هر خوشه، از جهات مختلف، همسان و یا نزدیک بودند؛ لذا از مدل «رده‌بندی مناطق شهر تهران» که در تعداد زیادی از تحقیق‌ها مبنا قرار گرفته بود استفاده شد (ن.ک: رفیعیان و شالی، ۱۳۹۱). حسب این مبنای مناطق ۱، ۲، ۳، ۶، ۵، ۷ و ۱۱ به عنوان خوشه اول، مناطق ۴، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۲۱ و ۲۲ خوشه دوم و نیز مناطق ۹، ۱۵، ۱۷، ۱۸ و ۲۰ به عنوان خوشه سوم انتخاب شدند.^{۱۶}

سپس نوبت آن بود که نمونه‌ها برای ۸ منطقه در نظر گرفته شده اختصاص یابد که در این گام نیز به دلیل تفاوت جمعیت مناطق انتخاب شده، سعی بر آن شد تا تناسبی در تعداد نمونه‌های هر منطقه با نسبت جمعیت آن برقرار باشد.

در ادامه، به طور تصادفی تعداد مشخص شده از خوشه‌ها را به عنوان آزمودنی‌های گروه نمونه انتخاب کرده و اعضای جامعه آماری در هر یک از این خوشه‌ها مورد مطالعه قرار گرفتند.

پرسشنامه مجموعاً ۳۱ سؤال داشت که ۲ سؤال باز و ۲۹ سؤال بسته است. ۶ سؤال از سؤال‌های بسته راجع به مشخصات و اطلاعات شخصی پاسخگو است. ۱۷ سؤال از نوع مقیاس چند درجه‌ای با پنج درجه (خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم، خیلی کم) و ۱ سؤال از نوع تعیین اولویت نسبت به موارد ارائه شده است، همچنین ۵ سؤال از سؤال‌های بسته به وضعیت سنجی برگزاری نماز جماعت در محل زندگی فرد پاسخگو و میزان حضور مردم، جوانان و خود فرد در آن می‌پردازد.

پرسش‌ها همگی به صورت مثبت نوشته نشده‌اند بلکه پرسش‌های همراه با واژگان منفی نیز در نظر گرفته شده تا گرایش پاسخ‌دهنده به علامت زدن در یک سمت مقیاس به حداقل برسد.^{۱۷}

برای محافظت پرسشنامه در برابر خطاهای و بررسی اعتبار و روایی پرسشنامه، کل یا بخشی از پرسشنامه مورد آزمون مقدماتی قرار گرفت. پیش‌آزمون پرسشنامه در دو

۱۶. شایسته است پرسش‌هایی همراه با واژگان منفی نیز در نظر گرفته شود تا گرایش پاسخ‌دهنده به علامت زدن در یک سمت مقیاس به حداقل برسد. یک پرسشنامه خوب آمیزه‌ای از پرسش‌های مثبت و منفی را در خود دارد (ن.ک: تکزارع، ۱۳۷۹؛ سپه‌پور، بی‌تا؛ برادرین و سادمن، ۱۳۸۸).

مرحله «پیش‌آزمون غیررسمی» و «پیش‌آزمون رسمی» قرار گرفت. پیش‌آزمون غیررسمی از طریق انجام چند مصاحبه با صاحب‌نظران این حوزه و نیز ارائه پرسش‌نامه به چند نفر از افراد مجرب در امر طراحی پرسش‌نامه در موضوع‌های دینی صورت گرفت و پس از انجام اصلاح‌های لازم، پیش‌آزمون رسمی از طریق ۳۱ پرسش‌نامه به صورتی که در بالا آمده است، انجام شد؛ البته در این مرحله به دلیل قوت پیش‌آزمون غیررسمی، تغییرات چندانی حاصل نشد و صرفاً یک مورد از گویی‌ها اصلاح شد.

در این پژوهش پس از سنجش اعتبار و روایی ابزار، آزمون مقدماتی با حجم نمونه ۳۱ جوان ۱۵ تا ۲۹ ساله که به صورت تصادفی از همان جامعه آماری انتخاب شده بود صورت گرفت و برای محاسبه میزان پایایی ابزار اندازه‌گیری از روش آلفای کرونباخ استفاده شد. نتایج حاصل به صورت زیر است:

۱- ضریب آلفای متغیرهای تأثیرگذار در کاهش ارتباط جوانان با مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی: برای این منظور از متغیرهای ۱۴ گانه آزمون آلفا گرفته شده است که نتایج آن به صورت زیر می‌باشد:

جدول (۱): ضریب آلفای متغیرهای تأثیرگذار در کاهش ارتباط جوانان با مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی

آلفای کرونباخ	تعداد گویی‌ها
۰,۷۱۶	۱۴

منبع: (نویسنده)

از آنجاکه مقدار آلفای کرونباخ از ۰,۷ بیشتر است می‌توان گفت که گویی‌ها به مقدار زیادی توانسته‌اند موضوع مورد نظر را سنجند.

شاخص کاهش ارتباط جوانان با مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی از ۱۴ معرف یا گویی به شرح جدول زیر ساخته شده است. حداقل نمره این شاخص ۰ و حداقل نمره آن ۷۰ است. حداقل نمره نشانگر کمترین میزان تأثیر (و به عبارتی، بی‌تأثیری آن) گویی در کاهش ارتباط جوانان با مسجد است.

جدول (۲): گویه‌های کاهش ارتباط جوانان با مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی

سطح سنجش	گویه‌های شاخص کاهش حضور جوانان در مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی
رتبه‌ای	۱- فقدان و یا کمبود مساجد در برخی نقاط شهر یا محدودیت زمانی در باز بودن آنها
رتبه‌ای	۲- وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)
رتبه‌ای	۳- حضور اندک و یا بی‌اثر (فاقد فعالیت) امامان جماعت در مسجد
رتبه‌ای	۴- رفتار خشک و یا غیرصیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان
رتبه‌ای	۵- ضعف مدیریتی مسجد در برگزاری برنامه‌های جذاب و جوان پسند
رتبه‌ای	۶- استفاده نادرست از مساجد در مسائل سیاسی و مواجهه ناصحیح با عقاید مخالفان
رتبه‌ای	۷- فقدان و یا کمبود برنامه‌های تبلیغی و ترویجی جذاب به منظور آشنا ساختن جوانان با مسجد
رتبه‌ای	۸- ناآشنایی با فلسفه و اسرار نماز و نماز جماعت و فواید آن
رتبه‌ای	۹- ضعف مبانی اعتقادی و وجود شباهت دینی پاسخ داده نشده در ذهن جوان
رتبه‌ای	۱۰- عادت نداشتن به نماز جماعت و نرفتن به مسجد از دوره کودکی
رتبه‌ای	۱۱- این ذهنیت اجتماعی که مسجد حرفی برای جوانان امروز ندارد
رتبه‌ای	۱۲- وجود آسیب‌ها و ناهنجاری‌های اخلاقی در بین جوانان
رتبه‌ای	۱۳- پر مشغله بودن و وقت نداشتن جوان
رتبه‌ای	۱۴- نارضایتی جوان از نظام دینی بهدلیل ضعف عملکرد برخی مستولان و متولیان دینی

منبع: (نویسنده)

۲- ضریب آلفای متغیرهای تأثیرگذار در افزایش ارتباط جوانان با مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی: برای این منظور از متغیرهای ۳ گانه آزمون آلفا گرفته شده است که نتایج آن به صورت زیر می‌باشد:

جدول (۳): ضریب آلفای متغیرهای تأثیرگذار در افزایش ارتباط جوانان با مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی

آلفای کرونباخ	تعداد گویه‌ها
۰،۸۳۷	۳

منبع: (نویسنده)

از آنجاکه مقدار آلفای کرونباخ از ۰,۷ بیشتر است می‌توان گفت که گویه‌ها به مقدار زیادی توانسته‌اند موضوع مورد نظر را بسنجند.

شاخص افزایش ارتباط جوانان با مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی از ۳ معرف یا گویه به شرح جدول زیر ساخته شده است. حداقل نمره این شاخص ۰ و حداکثر نمره آن ۱۵ است. حداقل نمره نشانگر کمترین میزان تأثیر (و به عبارتی، بی‌تأثیری آن) گویه در افزایش ارتباط جوانان با مسجد است.

جدول (۴): گویه‌های افزایش ارتباط جوانان با مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی

سطح سنجش	گویه‌های شاخص کاهش حضور جوانان در مسجد از نظر جوانان غیرمسجدی
رتبه‌ای	۱- پاسخ مناسب و علمی به سؤال‌های جوانان در امور مذهبی و اجتماعی
رتبه‌ای	۲- ارائه خدمات مشاوره‌ای برای جوانان در خصوص مشکلات خانوادگی و فردی توسط مسجد
رتبه‌ای	۳- ارتباطگیری امام جماعت و مسئولان مسجد با جوانان موفق و فعال و نیز جوانان بیمار و حادثه‌دیده محل

منبع: (نویسنده)

۴. یافته‌های پژوهش

از مجموع ۴۸۹ جوان تهرانی غیرمسجدی مورد مطالعه، جنسیت حدود ۴۹,۲ درصد از آنها زن و ۵۰,۸ درصد مرد می‌باشد.

سن حدود ۲۲,۰ درصد در بازه ۱۵ تا ۱۹ سال، ۳۹,۲ درصد در بازه ۲۰ تا ۲۴ سال و ۳۸,۸ درصد ۲۵ تا ۲۹ سال می‌باشد.

حدود ۳۶,۹ درصد از افراد، متاهل و ۶۳,۱ درصد از آنها مجرد می‌باشد.

به لحاظ تحصیلات، حدود ۰,۵ درصد از افراد بی‌سواد، ۵,۶ درصد سیکل، ۳۹,۳ درصد دیپلم، ۴۲,۹ درصد کاردانی و کارشناسی، ۱۰,۳ درصد کارشناسی ارشد، ۰,۹ درصد دکترا و ۰,۵ درصد حوزوی می‌باشد.

شغل حدود ۹,۳ درصد داشت آموز، ۳۵,۲ درصد دانشجو، ۱۰,۹ درصد خانه‌دار (زنان)، ۱۲,۳ درصد کارمند بخش خصوصی، ۱۰,۴ درصد کارمند دولتی، ۱۶,۲ درصد شغل آزاد و ۵,۷ درصد بیکار (فاقد شغل) است.

از مجموع ۴۸۹ فرد غیر مسجدی مورد مطالعه، حدود ۳۳,۸ درصد آنها در خوشه اول، ۳۳,۳ درصد در خوشه دوم و ۳۲,۹ درصد در خوشه سوم قرار دارند. همچنین حدود ۱۶,۹ درصد آنها هر ماه یک بار و ۱۴,۱ درصد سالی چند بار در نماز جماعت شرکت می کنند و ۶۹,۰ درصد در نماز جماعت اصلاً شرکت نمی کنند. حسب آنچه از وضعیت پاسخگویان توصیف شد، جداول تحلیلی از میزان تأثیر هر کدام از موانع، در کاهش ارتباط جوانان با مسجد از نظر پاسخگویان «غیر مسجدی» به شرح ذیل می باشد:

جدول (۵): میزان درصد تأثیر موانع مختلف در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، از نظر کل پاسخگویان

نارضایتی جوان از نظام دینی بدليل ضعف عملکرد پرمنی مسئلان را متولیان دینی پرمشته بوند و وقت نداشتن جوان	وجود آسیبها و ناهنجاری های اخلاقی در بین جوان	این ذهنیت اجتماعی که سبب حرفي برای جوانان امروز ندارد	عادت نداشتن به نماز جماعت و زنگ به مسجد از دوره کودکی	ضعف مبنی اعتقادی و وجود شیوه های دینی پاسخ داده شده در ذهن جوان	نااشناختی بالفلسفه و اسرار نماز و نماز جماعت و فواید آن	قدان و یا کوبید بر زمامه ای تبلیغ و ترویجی جذاب به منظور آشنا ساختن جوانان با مسجد	استفاده ندارست از مساجد در مسائل سیاسی و موجهه ناصحیح با عقاید مختلفان	ضعف مدیریتی مسجد در برگاری برنامه های جذاب و جوانان پسند	رمانی و یا خرسنجهای اسلام جماعت و نمازگزاران با جوانان	حضور اندرک و یا هم اثر (فائد فعالیت) امامان جماعت در مسجد	وجود امامان جماعت غیر جذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)	福德ان و یا کمبود مساجد در برخی نقاط شهر با محدودیت زمانی در باز بودن آنها	خیلی زیاد	زیاد	متوسط	مجموع
۳۱,۳	۲۷,۲	۲۰,۹	۲۶,۲	۲۷,۴	۲۸,۴	۲۵,۲	۲۴,۷	۲۵,۴	۳۲,۰	۳۲,۳	۲۳,۱	۳۴,۸	۳۱,۱	۲۴,۹		
۲۵,۸																
۲۰	۲۲,۰	۲۴,۵	۳۰,۱	۲۴,۷	۲۴,۶	۲۶,۴	۲۸,۴	۲۰,۲	۳۱,۳	۱۹	۲۴,۷	۲۳,۱	۲۳,۱	۲۰		
۷۶,۲	۷۹,۴	۸۰,۰	۷۸,۱	۷۹,۴	۸۰,۶	۷۹,۷	۷۲,۹	۳۲,۹	۳۱,۵	۳۶,۶	۱۹,۲	۳۱,۳	۲۷,۴	۲۵,۲		
۳۲,۰	۲۸,۶	۲۹,۷	۲۹,۷	۲۹,۷	۲۹,۷	۲۲,۰	۳۱,۵	۳۱,۵	۳۶,۶	۱۹,۲	۳۱,۳	۲۷,۴	۲۴,۵	۲۶	۲۶	

منبع: (نویسنده)

حدود ۳۲,۵ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۴۱۸,۴ درصد در حد «متوسط»، ۱۴,۱ درصد در حد «کم» و ۵,۹ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «فقدان و یا کمبود مساجد در برخی نقاط شهر یا محدودیت زمانی در باز بودن آنها» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند.

حدود ۲۸,۶ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۵,۲ درصد در حد «زیاد»، ۲۴,۵ درصد در حد «متوسط»، ۶,۵ درصد در حد «کم» و ۱,۴ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۰,۲ درصد نیز کلاً بی‌تأثیر است.

حدود ۲۹,۷ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۲۲,۵ درصد در حد «زیاد»، ۲۷,۴ درصد در حد «متوسط»، ۱۲,۷ درصد در حد «کم» و ۳,۹ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «حضور اندک و یا بی‌اثر (فاقد فعالیت) امامان جماعت در مسجد» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۰,۴ درصد نیز کلاً بی‌تأثیر است.

حدود ۳۲,۹ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۱,۵ درصد در حد «زیاد»، ۲۰,۹ درصد در حد «متوسط»، ۶,۷ درصد در حد «کم» و ۱,۴ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۰,۲ درصد نیز کلاً بی‌تأثیر است.

حدود ۲۵,۴ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۶,۶ درصد در حد «زیاد»، ۲۰,۲ درصد در حد «متوسط»، ۹,۲ درصد در حد «کم» و ۴,۳ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «ضعف مدیریتی مسجد در برگزاری برنامه‌های جذاب و جوان‌پسند» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۰,۴ درصد نیز کلاً بی‌تأثیر است.

حدود ۲۴,۷ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۱۹,۲ درصد در حد «زیاد»، ۲۸,۴ درصد در حد «متوسط»، ۱۶,۶ درصد در حد «کم» و ۶,۷ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «استفاده نادرست از مساجد در مسائل سیاسی و مواجهه

ناصیحی با عقاید مخالفان» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۲۰ درصد نیز کلّاً بی‌تأثیر است.

حدود ۲۵,۲ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۱,۳ درصد در حد «زیاد»، ۲۶,۴ درصد در حد «متوسط»، ۷,۴ درصد در حد «کم» و ۶,۱ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «فقدان و یا کمبود برنامه‌های تبلیغی و ترویجی جذاب به منظور آشنا ساختن جوانان با مسجد» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۲۰ درصد نیز کلّاً بی‌تأثیر است.

حدود ۲۸,۴ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۲,۵ درصد در حد «زیاد»، ۱۹ درصد در حد «متوسط»، ۱۱ درصد در حد «کم» و ۵,۷ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «ناآشنا بی با فلسفه و اسرار نماز و نماز جماعت و فواید آن» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند.

حدود ۲۷,۴ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۲,۳ درصد در حد «زیاد»، ۲۴,۷ درصد در حد «متوسط»، ۷,۴ درصد در حد «کم» و ۴,۳ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «ضعف مبانی اعتقادی و وجود شبّه‌های دینی پاسخ داده نشده در ذهن جوان» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند.

حدود ۲۶,۲ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۲۳,۱ درصد در حد «زیاد»، ۳۰,۱ درصد در حد «متوسط»، ۱۰,۶ درصد در حد «کم» و ۶,۷ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «عادت نداشتن به نماز جماعت و نرفتن به مسجد از دوره کودکی» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند.

حدود ۲۰,۹ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۲۳,۱ درصد در حد «زیاد»، ۲۴,۱ درصد در حد «متوسط»، ۱۸,۴ درصد در حد «کم» و ۹ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «این ذهنیت اجتماعی که مسجد حرفی برای جوانان امروز ندارد» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۲۰ درصد نیز کلّاً بی‌تأثیر است.

حدود ۲۶,۲ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۴,۸ درصد در حد «زیاد»، ۲۴,۵ درصد در حد «متوسط»، ۸,۴ درصد در حد «کم» و ۲,۱ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «وجود آسیب‌ها و ناهنجاری‌های اخلاقی در بین جوانان» را در

کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند.

حدود ۲۵,۸ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۱,۱ درصد در حد «زیاد»، ۲۲,۵ درصد در حد «متوسط»، ۱۰ درصد در حد «کم» و ۶,۵ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «پرمشغله بودن و وقت نداشتن جوان» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند.

حدود ۳۱,۳ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۲۴,۹ درصد در حد «زیاد»، ۲۰ درصد در حد «متوسط»، ۱۲,۵ درصد در حد «کم» و ۷,۸ درصد در حد «خیلی کم»، وجود مانع «نارضایتی جوان از نظام دینی بهدلیل ضعف عملکرد برخی مسئولان و متولیان دینی» را در کاهش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند.

جدول (۶): میزان درصد تأثیر عوامل مختلف در افزایش ارتباط جوانان با مسجد.

از نظر کل پاسخ‌گویان

خیلی زیاد	زیاد	متوسط	مجموع
۳۸	۲۸,۴	۳۱,۷	
۲۵,۴	۳۳,۹	۴۱,۳	
۱۹	۲۴,۹	۱۵,۳	
۸۲,۴	۸۷,۲	۸۸,۳	

منبع: (نویسنده)

حدود ۳۱,۷ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۴۱,۳ درصد در حد «زیاد»، ۱۵,۳ درصد در حد «متوسط»، ۶,۱ درصد در حد «کم» و ۱ درصد در حد «خیلی کم»، وجود عامل «پاسخ مناسب و علمی به سؤال‌های جوانان در امور مذهبی و اجتماعی» را در افزایش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۰,۲ درصد نیز کلاً بی تأثیر است.

حدود ۲۸,۴ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۳۳,۹ درصد در حد «زیاد»، ۲۴,۹ درصد در حد «متوسط»، ۵,۹ درصد در حد «کم» و ۲,۵ درصد در حد

«خیلی کم»، وجود عامل «ارائه خدمات مشاوره‌ای برای جوانان درخصوص مشکلات خانوادگی و فردی توسط مسجد» را در افزایش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند. از نظر ۲۰ درصد نیز کلاً بی‌تأثیر است.

حدود ۳۸ درصد افراد غیرمسجدی در حد «خیلی زیاد»، ۴۵,۴ درصد در حد «ازیاد»، ۱۹ درصد در حد «متوسط»، ۱۰,۸ درصد در حد «کم» و ۲,۷ درصد در حد «خیلی کم»، وجود عامل «ارتباطگیری امام جماعت و مسئولان مسجد با جوانان موفق و فعال و نیز جوانان بیمار و حادثه» را در افزایش ارتباط جوانان با مسجد، تأثیرگذار دانسته‌اند.

جدول (۷): فراوانی و درصد اولین مانع اولویت‌دار در کاهش ارتباط جوانان با مسجد

انتخاب به عنوان اولویت اول		عوامل
درصد	فراوانی	
۷,۶	۳۷	۱. فقدان و یا کمبود مساجد در برخی نقاط شهر یا محدودیت زمانی در باز بودن آنها
۸,۸	۴۳	۲. وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)
۵,۷	۲۸	۳. حضور اندک و یا بی‌اثر (فاقد فعالیت) امامان جماعت در مسجد
۱۱	۵۴	۴. رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان
۵,۳	۲۶	۵. ضعف مدیریتی مسجد در برگزاری برنامه‌های جذاب و جوانپسند
۲,۹	۱۴	۶. استفاده نادرست از مساجد در مسائل سیاسی و مواجهه ناصحیح با عاید مخالفان
۳,۷	۱۸	۷. فقدان و یا کمبود برنامه‌های تبلیغی و ترویجی جذاب به منظور آشنا ساختن جوانان با مسجد
۴,۷	۲۳	۸. ناآشنایی با فلسفه و اسرار نماز و نماز جماعت و فواید آن
۵,۱	۲۵	۹. ضعف مبانی اعتقادی و وجود شبهه‌های دینی پاسخ داده نشده در ذهن جوان
۶,۱	۳۰	۱۰. عادت نداشتن به نماز جماعت و نرفتن به مسجد از دوره کودکی
۴,۵	۲۲	۱۱. این ذهنیت اجتماعی که مسجد حرفی برای جوانان امروز ندارد
۵,۹	۲۹	۱۲. وجود آسیب‌ها و ناهنجاری‌های اخلاقی در بین جوانان
۸,۸	۴۳	۱۳. پر مشغله بودن و وقت نداشتن جوان
۱۱,۹	۵۸	۱۴. نارضایتی جوان از نظام دینی به دلیل ضعف عملکرد برخی مسئولان و متولیان دینی
۹۲,۴	۴۵۲	کل

منبع: (نویسنده)

موانع: در این سؤال از پاسخگویان خواسته شده است تا با نگاه به همه موافع و مقایسه همه موافع با هم‌دیگر، سه مانع را که نسبت به بقیه موافع اولویت‌دار هستند به ترتیب اولویت انتخاب کنند که حسب آن، «نارضایتی جوان از نظام دینی به‌دلیل ضعف عملکرد برخی مسئولان و متولیان دینی» توسط «۱۱,۹» درصد پاسخگویان، «رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان» توسط «۱۱» درصد پاسخگویان و دو گزینه: «وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به‌لحاظ اخلاقی و رفتاری)» و «پرمشغله بودن و وقت نداشتن جوان» مشترکاً با «۸,۸» درصد نظرات پاسخگویان، بیش از سایر موافع، توسط پاسخگویان به عنوان مانع اولویت‌دار اول از حیث اثرگذاری بر کاهش ارتباط جوانان با مسجد، انتخاب شده‌اند.

جدول (۸): رتبه‌بندی فریدمن از موافع مؤثر در کاهش ارتباط جوانان با مسجد

میانگین رتبه	موافع مؤثر در کاهش ارتباط جوانان با مسجد	رتبه
۶,۷۸	رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان	اول
۶,۸۹	وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به‌لحاظ اخلاقی و رفتاری)	دوم
۷,۱۰	وجود آسیب‌ها و ناهنجاری‌های اخلاقی در بین جوانان	سوم
۷,۱۸	ضعف مبانی اعتقادی و وجود شبهه‌های دینی پاسخ داده‌نشده در ذهن جوان	چهارم
۷,۲۴	ضعف مدیریتی مسجد در برگزاری برنامه‌های جذاب و جوان‌پسند	پنجم
۷,۲۶	ناآشنایی با فلسفه و اسرار نماز و نماز جماعت و فواید آن	ششم
۷,۴۱	فقدان و یا کمبود برنامه‌های تبلیغی و ترویجی جذاب به‌منظور آشنا ساختن جوانان با مسجد	هفتم
۷,۴۲	فقدان و یا کمبود مساجد در برخی نقاط شهر یا محدودیت زمانی در باز بودن آنها	هشتم
۷,۵۰	نارضایتی جوان از نظام دینی به‌دلیل ضعف عملکرد برخی مسئولان و متولیان دینی	نهم
۷,۵۷	پرمشغله بودن و وقت نداشتن جوان	دهم
۷,۶۴	حاضر اندک و یا بی‌اثر (فاقد فعالیت) امامان جماعت در مسجد	یازدهم
۷,۸۹	عادت نداشتن به نماز جماعت و نرفتن به مسجد از دوره کودکی	دوازدهم
۸,۴۰	استفاده نادرست از مساجد در مسائل سیاسی و مواجهه ناصحیح با عقاید مخالفان	سیزدهم
۸,۷۳	این ذهنیت اجتماعی که مسجد حرفی برای جوانان امروز ندارد	چهاردهم

منبع: (نویسنده)

آزمون فریدمن

تعداد	
۱۱۳,۷۲۱	آماره آزمون خی دو
۱۳	درجه آزادی
۰,۰۰۰۱	سطح معنی داری

به منظور اولویت‌بندی موافع مؤثر در کاهش حضور جوانان در مسجد از آزمون فریدمن استفاده شد که با توجه به مقدار آماره خی دو آزمون فریدمن ۱۱۳,۷۲۱ با ۱۲ درجه آزادی و سطح معنی داری ۰,۰۰۰۱ و مقایسه این سطح معنی داری با ۰,۰۵ مشاهده می‌شود میانگین رتبه پاسخ به موافع مؤثر در کاهش حضور جوانان در مسجد، با هم برابر نیست؛ لذا با مشاهده جدول میانگین رتبه‌ها چنین استنباط می‌شود که: «رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان» با میانگین رتبه ۶,۷۸ رتبه اول، «وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)» با میانگین رتبه ۶,۸۹ رتبه دوم و «وجود آسیب‌ها و ناهنجاری‌های اخلاقی در بین جوانان» با میانگین رتبه ۷,۱۰ رتبه سوم را بر حسب پاسخ‌های پاسخگویان غیرمسجدی از میان ۱۴ مانع به خود اختصاص داده‌اند (بالاترین رتبه‌ها).

همچنین «عادت نداشتن به نماز جماعت و نرفتن به مسجد از دوره کودکی» با میانگین رتبه ۷,۸۹ رتبه دوازدهم، «استفاده نادرست از مساجد در مسائل سیاسی و مواجهه ناصحیح با عقاید مخالفان» با میانگین رتبه ۸,۴۰ رتبه سیزدهم و «این ذهنیت اجتماعی که مسجد حرفی برای جوانان امروز ندارد» با میانگین رتبه ۸,۷۳ رتبه چهاردهم را بر حسب پاسخ‌های پاسخگویان غیرمسجدی از میان ۱۴ مانع به خود اختصاص داده‌اند (پایین‌ترین رتبه‌ها).

قابل ذکر است؛ علت تفسیر اعداد پائین به رتبه‌های اولویت‌دار و اعداد بیشتر به عدم اولویت‌ها، از آن‌روست که در جداول لیکرت این تحقیق، شماره‌گذاری‌ها از کمتر به بیشتر در خلاف جهت بار معنایی گرینه‌ها بوده است بدین صورت که گرینه «خیلی زیاد»، شماره ۱، «زیاد»، شماره ۲، «متوسط»، شماره ۳، «کم»، شماره ۴ و «خیلی کم»، با شماره ۵، عددگذاری شده بودند لذا در خروجی جدول فریدمن نیز، رتبه‌های پائین، نشانگر

اولویت‌ها هستند و هرچه رتبه یک گزینه از بقیه گزینه‌ها پایین‌تر و کمتر باشد به مفهوم اولویت‌دارتر بودن آن است.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش فرضیه‌های ذکر شده چنانکه احتمال می‌رفت به اثبات رسیدند؛ توضیح آنکه تأثیر هر کدام از موانع و عوامل افزایش یا کاهش ارتباط جوانان با مسجد، با جمع زدن گزینه‌های خیلی زیاد، زیاد و متوسط، بالاتر از ۵۰ درصد هستند و اکثریت بیش از ۵۰ درصدی و غالب پاسخگویان، همه موانع را مؤثر در کاهش و همه عوامل را مؤثر در افزایش ارتباط جوانان با مسجد ارزیابی نموده‌اند و این چیزی نیست جز اثبات فرضیه؛ زیرا گوییه‌های پرسش‌نامه که همان عوامل و موانع بودند برآمده از شاخص‌ها و آنها نیز مستخرج از مؤلفه‌ها هستند و از طرفی فرضیه پژوهش نیز برگردان مؤلفه‌های مبنای نظری پژوهش و مستخرج از آنها هستند.

از نظر پاسخگویان غیرمسجدی، موانع «نارضایتی جوان از نظام دینی بهدلیل ضعف عملکرد برخی مسئولان و متولیان دینی»، «رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان» و دو عامل «وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)» و «وجود آسیب‌ها و ناهنجاری‌های اخلاقی در بین جوانان» مشترکاً بالاترین رتبه‌ها را در تأثیرگذاری بر عدم حضور جوانان در مسجد به خود اختصاص داده‌اند (به ترتیب). همچنین «استفاده نادرست از مساجد در مسائل سیاسی و مواجهه ناصحیح با عقاید مخالفان»، «فقدان و یا کمبود برنامه‌های تبلیغی و ترویجی جذاب به منظور آشنا ساختن جوانان با مسجد» و «این ذهنیت اجتماعی که مسجد حرفی برای جوانان امروز ندارد» پایین‌ترین رتبه را در تأثیرگذاری بر عدم حضور جوانان در مسجد به خود اختصاص داده‌اند.

از نظر پاسخگویان غیرمسجدی زن «وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)» و از نظر پاسخگویان غیرمسجدی مرد، «رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان» بالاترین رتبه را در تأثیرگذاری بر عدم حضور جوانان در مسجد به خود اختصاص داده است.

از نظر پاسخگویان غیرمسجدی متأهل، «رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت

و نمازگزاران با جوانان» و از نظر پاسخگویان غیرمسجدی مجرد، «وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)»، بالاترین رتبه را در تأثیرگذاری بر عدم حضور جوانان در مسجد به خود اختصاص داده است.

از نظر پاسخگویان غیرمسجدی با شغل دانشآموز، «وجود آسیب‌ها و ناهنجاری‌های اخلاقی در بین جوانان» و از نظر پاسخگویان غیرمسجدی با شغل دانشجو، «وجود امامان جماعت غیرجذاب برای جوانان (به لحاظ اخلاقی و رفتاری)» و از نظر پاسخگویان غیرمسجدی با شغل کارمند بخش خصوصی «پرمشغله بودن و وقت نداشتن جوان» و از نظر پاسخگویان غیرمسجدی با شغل آزاد «رفتار خشک و یا غیرصمیمانه امام جماعت و نمازگزاران با جوانان»، بالاترین رتبه را در تأثیرگذاری بر عدم حضور جوانان در مسجد به خود اختصاص داده‌اند.

از نظر پاسخگویان غیرمسجدی، عامل «پاسخ مناسب و علمی به سوالات جوانان در امور مذهبی و اجتماعی» تأثیر بیشتری در مقایسه با دو عامل «ارائه خدمات مشاوره‌ای برای جوانان در خصوص مشکلات خانوادگی و فردی توسط مسجد» و «ارتباط‌گیری امام جماعت و مسئولان مسجد با جوانان موفق و فعال و نیز جوانان بیمار و حادثه» در افزایش ارتباط جوانان غیرمسجدی با مسجد دارد.

همچنین یافته‌های این پژوهش با یافته‌های پژوهش‌هایی که در این حوزه صورت گرفته‌اند – در بخش پیشینه مورد اشاره قرار گرفتند – مطابقت دارد. این پژوهش یافته‌های سازمان تبلیغات اسلامی از تأثیر تناسب نداشتن کارکردهای مسجد با نیازهای فعلی مردم به عنوان علل خلوت بودن مساجد (در بندي، ۱۳۷۴) و نیز نتایج پژوهش «عوامل و موانع جذب مردم به ویژه جوانان و نوجوانان به مسجد» (منصوریان، ۱۳۸۴) در خصوص تأثیر برنامه‌های فعالیتی، تکریم نوجوانان و جوانان، مسئولیت‌سپاری و تشویق، در افزایش ارتباط جوانان با مسجد را تأیید می‌کند.

کتابنامه

قرآن کریم.
نهج البلاعه.

- آرتور فینچ، جیمز و دیگران (۱۳۷۹). مدیریت. سازمان‌های رهبری. کترل. ترجمه‌ی علی پارسائیان و سید محمد اعرابی، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- آزاد ارمکی، تقی (۱۳۸۱). نظریه‌های جامعه‌شناسی. تهران: سروش.
- ابن ابی الحدید معتزلی (۱۳۶۳). شرح نهج البلاعه. به تحقیق ابراهیم، محمد ابوالفضل (محقق). قم: انتشارات مکتبة آیت‌الله المرعشی التجفی.
- ابن ابی الحدید معتزلی (۱۴۰۴). شرح نهج البلاعه. قم: انتشارات آیت‌الله مرعشی نجفی.
- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۳۶۱). معانی الاخبار. قم: انتشارات اسلامی.
- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۳۷۵). ثواب الاعمال. نجف: مکتبة الحیدریة.
- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۳۸۵). علل الشرایع. نجف: مکتبة الحیدریة.
- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۴۰۳). الخصال. تصحیح و تعلیق علی اکبر الغفاری، قم: مرکز انتشارات اسلامی جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.
- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۴۱۷). امالی. تهران: مؤسسه البعثة.
- ابن بابویه، محمد بن علی (بی‌تا). من لا يحضره الفقيه. تصحیح و تعلیق علی اکبر الغفاری. قم: مرکز انتشارات اسلامی جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.
- ابن شعبه حرانی، حسن بن علی (۱۴۰۴). تحف العقول. قم: مؤسسه نشر اسلامی.
- ابن هشام، عبدالملک (۱۳۸۳). سیرة النبوة (زندگانی حضرت محمد (ص)). قاهره: مطبعة المدنی.
- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۳۷۷). الخصال. ترجمه محمد باقر کمره‌ای، تهران: انتشارات کتابچی.
- ادبیی، حسین (۱۳۵۴). جامعه‌شناسی طبقات اجتماعی. تهران: دانشکده علوم اجتماعی و تعاون.
- اسکیدمور، ویلیام (۱۳۷۲). تفکر نظری در جامعه شناسی. تهران: انتشارات سفیر.
- برادرن، نورمن. ام و سادمن، سیمور (۱۳۸۸). روش‌های طراحی پرسشنامه. ترجمه

عبدالباقي روشنی. تهران: کارا پیام.

پژوهشگاه فرهنگ هنر و ارتباطات (۱۳۷۹، ۱۳۸۲ و ۱۳۹۴). موج اول تا سوم پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان. تهران: پژوهشگاه فرهنگ هنر و ارتباطات. ترنر، جاناتان اج. (۱۳۸۲). ساخت نظریه جامعه‌شناسختی. ترجمه عبدالعلی لهسائی‌زاده. شیراز: نوید شیراز.

تکزارع، نسرین و تکزارع، علیرضا (۱۳۷۹). تدوین پرسشنامه طرح تحقیقاتی. تهران: مؤسسه فرهنگی و انتشاراتی راستان.

توسلی. غلامعباس (۱۳۷۲). نظریه‌های جامعه‌شناسی. تهران: سمت. خامنه‌ای، سیدعلی (۱۳۹۹/۱۰-۱۳۶۷/۳). بیانات و پیام‌ها به مناسبت‌های مختلف. پورتال رسمی دفتر مقام معظم رهبری: <https://www.leader.ir/fa/archive?topic=speech> خمینی، سیدروح‌الله (۱۳۸۵). صحیفه نور. تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (رحمت‌الله‌علیه).

دربندی، علیرضا (۱۳۷۴). تبیین جامعه‌شناسختی علل کاهش حضور مردم در مساجد. تهران: دفتر پژوهش‌های اجتماعی سازمان تبلیغات.

رازیز، استی芬 پی. (۱۳۸۵). مبانی رفتار سازمانی. ترجمه علی پارسائیان و محمد اعرابی، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.

رفیعیان، مجتبی و شالی، محمد (۱۳۹۱). تحلیل فضایی سطح توسعه‌یافته‌گی تهران به تفکیک مناطق شهری. برنامه‌ریزی و آمایش فضا، ۱۶(۴). ۴۸-۲۵.

ربیزر، جورج (۱۳۷۹). نظریه جامعه‌شناسی در دوران معاصر. ترجمه محسن ثلاثی، تهران: انتشارات علمی.

سازمان تبلیغات اسلامی (۱۳۷۶). وضعیت و مسائل حضور جوانان در مسجد. تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.

سازمان تبلیغات اسلامی (۱۳۹۵). پیمایش ملی دینداری ایرانیان و رفتارهای فرهنگی ایرانیان. تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.

سازمان ملی جوانان (۱۳۸۴). تعریف جوان و جوانی. مصوبات جلسه ۲۳ شورای عالی جوانان.

- سپه‌پور، افسانه (بی‌تا). راهنمای تهیه پرسشنامه. تهران: مؤسسه تحقیقات و مطالعات تربیتی دانشگاه تربیت معلم.
- عسکریان، مصطفی (۱۳۸۳). روابط انسانی و رفتار سازمانی. تهران: امیرکبیر.
- فکوهی، ناصر (۱۳۸۶ش). نگاهی به رویکرد تفسیری کلیفورد گیرتز با تأکید بر تفسیر او از پدیده دینی. نامه علوم اجتماعی، ۳۱(۱)، ۱۰۳-۱۲۴.
- کاپلان، هارولد (۱۳۷۶). خلاصه روانپژوهی علوم رفتاری. ترجمه نصرت‌اله پورافکاری، تهران: شهر آب.
- کردستانی، عباس (۱۳۸۲). عوامل مؤثر بر پایین بودن میزان ارتباط جوانان با مساجد در استان کرمان. تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.
- کریمی، یوسف (۱۳۸۴). روان‌شناسی شخصیت. تهران: نشر پیام نور.
- کلینی، محمد بن یعقوب (۱۳۸۸ق). کافی. تهران: دارالکتب الاسلامیه.
- گریفین، گرگوری و گریفین، مورهد (۱۳۸۳). رفتار سازمانی. ترجمه سید مهدی‌الوانی و غلامرضا معمارزاده، تهران: مروارید.
- گودرزی. محسن (۱۳۸۳). موج سوم پیمایش ملی گرایش‌های فرهنگی و نگرش‌های اجتماعی ایرانیان. تهران: دیرخانه شورای فرهنگ عمومی.
- گیویان، عبدالله (۱۳۸۶). کلیفورد گیرتز و دیدگاه تفسیری او در باب دین و فرهنگ. فصلنامه انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات، سال سوم. (۱۰)، ۱-۲۷.
- مجلسی، سیدمحمدباقر (۱۴۰۳ق). بحار الانوار. بیروت: دارالوفاء.
- منصوریان، عفت (۱۳۸۴). عوامل و موانع جذب مردم به‌ویژه جوانان و نوجوانان به مسجد. مجموعه مقالات فروع مسجد. جلد ۴، قم: مؤسسه فرهنگی تقیین.
- نوری، حسین (۱۴۰۹ق). مستدرک الوسائل. بیروت: مؤسسه آل البيت لاحیاء التراث.
- هرسی، پاول و بلانچارد، کنت (۱۳۷۵). مدیریت رفتار سازمانی. ترجمه علی علاقه‌بند، تهران: انتشارات امیرکبیر.
- همیلتون، پیتر (۱۳۷۹). تالکوت پارسونز. ترجمه احمد تدین، تهران: هرمس.
- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۹۸). پیمایش رفتارهای فرهنگی ایرانیان. تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.